

Murat Germen - Artistic statement

My oeuvre focuses on impacts of over-urbanization and gentrification, new forms / tools / methods of imperialism, civic rights, participatory citizenship, sustainability of local cultures, human devastation of nature, climate change, global warming, water rights. Notions like cultural legacy, local archiving, documentation as crime scene investigation, personal / collective memory conflicts, dynamics of custody / betrayal are very central in the works I produce. Representation, simulation, interpretations of history, objectivity pledges, hegemonic grids are other topics I frequently question. Cities are arenas in which inhabitants shape their idiosyncratic mode of living and their shelters. They happen to be the reflection of the societies that erected them, you can read into a culture from the settlements they built / build. They are open air anthropology / ethnography museums where you can observe the “real” soul, in other words the “genius loci.”

I see producing documentary / fictitious works on the sustainability of cultural, architectural heritage and memory as a form of involvement and resistance. While doing this, I aim to defamiliarize ordinariness and make the resulting visuality provide basis for an unexpected perception.

The unique text that the highly respected Istanbul-based author, writer, playwright and poet Murathan Mungan wrote for my very first monograph titled “New Turkey,” sheds light on my creation instincts: *“When one views Murat Germen’s works, which display a combination of mastery and craftsmanship, one notices at the very outset that he is a photographer with a point to prove. In his photographs, with constant reference to space, the question ‘where is this place?’ gains particular importance; [as the artist’s photographs], to use Lefebvre’s definition, are involved in the ‘production of space.’ ”*

Mungan goes on as follows: *“In my opinion, Murat Germen’s eye has a ‘cinemascope’ sensitivity. This is the kind of sensitivity that includes qualities such as being able to expand laterally and pursues continuity, sustenance and consistency. Germen extends and expands the frame until the photograph he takes / makes transgresses the reception field of the eye. This technique allows, in each photograph, both for a visual and mental expansion. He does not only take photographs, he produces images. These are images that crystallize and render his argument visible... Germen’s photographs have a textual sub-structure; after viewing just a few of his photographs, we realize that he wants to build a narrative whose roof is spanned by captured moods and conditions. These photographs demand not only to be seen, but also to be read...”*

In another text Stephan Berg (Director of the Kunstmuseum Bonn, curator) wrote as the foreword to Germen’s second monograph published by Skira, he asserts: *“The city that Murat Germen creates in his group of works Muta-morphosis evinces an inner affinity with Calvino’s Invisible Cities. Germen’s works also establish a narrative that should not be confused with the city that is described therein, [as he] uses digitality in order to invent a reality which lies beyond the visible. Digitalization is not a formal means for rendering the scenes more spectacular, but serves instead as an instrument for reinforcing the metaphorical subtext of the series beyond what is photographically apparent.”*

Kerstin Stremmel (Cologne-based curator, writer, lecturer) calls Germen's use of digital techniques "*photographie automatique*" and adds: "*Germen uses happenstance systematically, a practice that he has been following in his work since 2008 with the series 'Ars Accidentalis.'* Such disruptions in the pictorial logic are most likely understood as a kind of 'automatic writing,' like that propagated by the surrealists whose experimental manner was sparked by a kind of rejection of control and intentionality. Germen's strategies also include multiperspectivity, which he links to Ottoman miniatures. Effectually, Germen's visual sampling techniques are linked with the archaic flatness of the miniatures and the abandonment of perspectivist correctness."

Finally, Necmi Sönmez (Düsseldorf-based curator, art critic and writer) sees Germen as an artist "*mapping global cities as a cartographer*" and further emphasizes that he "*meticulously compiles enigmatic urban tales globally, like a tasseographer's fortune telling that exposes future revelations.*"

Murat Germen - Sanatçı beyanı

Eser külliyatım; aşırı kentleşme ve soylulaştırmanın etkileri, emperyalizmin yeni biçim / aygıt / yöntemleri, katılımcı vatandaşlık, kent hakları, yerel kültürlerin sürdürülebilirliği, insanın doğada neden olduğu tahribat, iklim değişikliği, küresel ısınma, su hakları gibi konulara odaklanıyor. Kültürel miras, yerel arşivleme, delil toplama eylemi olarak belgeleme, kişisel bellek / toplum belleği çatışmaları, ihanetler ve emanetler arasındaki dinamikler işlerimde merkeze oturan bazı mefhumlardır. Temsil, simülasyon, tarihin çeşitli yorumlamaları, nesnellik vaatleri, egemen şebekeler sıklıkla sorguladığım kavramlar arasında yer almaktadır. Kentler sakinlerinin kendilerine has yaşama hallerini ve barınaklarını şekillendirdiği alanlardır. Bu yüzden onları inşa eden toplumların aynasıdır, bir kültürü kurduğu şehirler üzerinden okuyabilirsiniz. Kentler, toplumların hakiki ruhunu gözlemleyebileceğiniz açık hava antropoloji / etnografya müzeleri gibidirler.

Kültürel, mimari mirasın ve belleğin sürdürülebilirliği konusunda belge / kurgu üretmeyi bir çeşit katılım ve direniş biçimi olarak görüyorum. Bunu yaparken sıradanlıktan kaynaklanan aşinalığı kırmayı ve ortaya çıkan görselliğin beklenmedik bir algıya zemin yaratmasını amaçlıyorum.

Murathan Mungan'ın "Yeni Türkiye" adlı ilk monografim için ürettiği özgün yazıda yer alan bazı saptamalar, üretim güdülerime ışık tutuyor: "*Murat Germen'in ustalık ve zanaatın bileşimi olan işlerine bakıldığında, onun öncelikle meselesi olan bir fotoğrafçı olduğu görülür. Germen'in mekânda ısrar eden fotoğraflarında, 'Burası neresi?' sorusu özellikle önem kazanıyor; [çünkü sanatçının fotoğrafları] Lefebvre'ün tanımıyla 'mekânı üretmektedir.'*"

Mungan şöyle devam ediyor: "*Murat Germen'in gözü bence 'sinemaskop' bir duyarlılık taşıyor. İki yana açılıp yayılabilirlik, devamlılık, süreklilik özelliği gözetken bir duyarlılık bu. Çektiği / kurduğu fotoğrafı gözün alımlama alanının dışına çıkaracak kadar genişletiyor kareyi, genleştiriyor. Bu tutumu her fotoğrafa hem görsel hem zihinsel bir genleşme sağlıyor. Germen sadece fotoğraf çekmiyor, imge üretiyor.*"

Meselesini görünür kılan, kristalize eden imgeler bunlar... Germen fotoğraflarının metinsel bir altyapısı var; birkaç fotoğrafına baktıktan sonra onun yakalanmış anlardan, durumlardan çatısı olan bir anlatı kurmak istediğini anlıyoruz. Yalnızca görülmeyi değil okunmayı da istiyor bu fotoğraflar..."

Bonn Sanat Müzesi direktörü ve küratör Stephan Berg ise, Germen'in Skira tarafından yayınlanan ikinci monografisi için ürettiği yazıda şöyle diyor: "*Murat Germen'in Muta-morfoz serisi kapsamında yarattığı kent tasvirleri, Italo Calvino'nun Görünmez Kentler'i ile akrabalık gösteriyor. Germen dijitalliği görünenin ötesinde bir gerçeklik türetmek için kullandığından; işlerin görsel anlatısının, betimlenen kent ile bir tutulmaması gerekiyor. Sayısallaştırma, fotografik düzlemde aşikâr olanın ötesine geçerek eserlerin mecazi alt-metinlerini güçlendiren bir araç olarak ortaya çıkıyor; görüntüyü daha çarpıcı kılmak için benimsenen bir amaç olarak değil."*

Köln'de yaşayan küratör, yazar ve öğretim üyesi Kerstin Stremmel, Germen'in dijital teknikleri kullanım yöntemini "*otomatik fotoğraf*" olarak adlandırıyor: "*Germen, 'Ars Accidentalıs' serisi ile başlayarak 2008'den beri tesadüf kavramını işlerinde sistematik olarak kullanıyor. Resimselci tavır sürecindeki bu tarz kesintiler; zamanında sürrealistlerin kontrol ve niyet kavramlarını reddetmeleri ile ateşlenen deneysel tavırda olduğu gibi, bir 'kendiliğinden yazım' sürecinin parçası olarak algılanmalılar. Germen'in görsellik stratejileri, diğer yandan; yassılık, düzlemsellik içeren ve ideal perspektif sadakatini terk eden Osmanlı minyatürünün üretim mantığına bağladığı, çok-perspektiflilik mefhumunu da kapsıyor."*

Son olarak, Düsseldorf'ta yaşayan küratör, sanat eleştirmeni ve yazar Necmi Sönmez Germen'i "*haritacı gibi küresel kentlerin haritasını çıkaran*" bir sanatçı olarak gördüğünü ifade ediyor: "*Kahve falı kehanetlerinde bulunan falcı edasında yerkürenin farklı şehirlerinden esrarengiz kent masallarını titizlikle bir araya getiriyor..."*